

Het nieuwe normaal? Een permanente noodtoestand!

Posted on 18 juli 2020 by Karel Beckman

De kabinet Rutte-III misbruikt het coronavirus door met een wetsvoorstel te komen dat ons regelrecht in een dictatuur stort. Het 'nieuwe normaal' is een poging tot een machtsgreep van een kleine elite waartegen bikkelhhard verzet nodig is.

Het nieuwe 'anderhalve-meterkantoor' bestaat al. Een 'veilige werkplek' ontwikkeld door de 'Total Workplace-strategen' van Cushman & Wakefield, een internationaal vastgoedbedrijf met een omzet van \$8,8 miljard.

De '[Six Feet Office](#)', zoals het kantoorconcept in het Engels heet, bestaat uit 'zes complementaire elementen', waaronder 'een indelingstekening waarin veilige afstand tussen werkplekken en medewerkers centraal staat, inclusief een unieke routing voor elk deel van het kantoor waardoor 'verkeersstromen' volkomen veilig zijn'; 'aangepaste, volledige geoutilleerde werkplekken waaraan medewerkers op veilige wijze kunnen werken'; 'een getrainde host(ess) die operationeel zorgdraagt voor een optimaal functionerende facilitaire omgeving', en 'een certificaat waarin wordt verklaard dat alle mogelijke maatregelen zijn genomen om een omgeving van

virusveilig werken te implementeren'.

Het kan nog erger. Muhammad Faizal Abdul Rahman, een Research Fellow bij het Centre of Excellence for National Security in Singapore, [meldt enthousiast](#) dat dankzij COVID-19 in steeds meer landen gebruik wordt gemaakt van in Singapore ontwikkelde politierobots, zoals daar zijn de 'robot car O-R3' en de [Robot dog Spot patrol](#), die ervoor zorgen dat mensen op 'veilige afstand' van elkaar blijven. Ze worden al ingezet in China, India en Tunesië.

Deze voorbeelden laten zien hoe de corona-controlemaatschappij op veel plaatsen in de wereld het permanente 'nieuwe normaal' aan het worden is. Een wereld zonder lijfelijk contact, met uitgebreide digitale controles en strenge hygiënemaatregelen, bevroren in een semi-noodtoestand die de overheid in staat stelt op ieder gewenst moment tot de volgende lockdown over te gaan.

Zelfs in Nederland, dat land dat altijd zo trots is op de vrijheid die het heeft bevochten (vier eeuwen geleden!). De Nederlandse regering heeft haar streven naar permanente controle vastgelegd in een wetsvoorstel dat nu bij de Tweede Kamer ligt. De eerste versie van deze wet leidde tot een golf van kritiek – van prominente rechtsgeleerden als Wim Voermans en Jan Brouwer tot de Orde van Advocaten en de Raad van State aan toe.

De nieuwe versie blijft een poging tot een machtsgreep [volgens Voermans](#): 'Het voorstel bevat veel té vergaande machtigingen voor ministeriële regelingen die ook – anders dan de toelichting zegt – niet stroken met de constitutionele regels die we in dit land kennen op het terrein van democratisch rechtsstatelijk wetgeven; regels die we in 150 jaar met elkaar hebben ingericht, die volgen uit de jurisprudentie van de Hoge Raad, en regels die ook binden voor de Rijksdienst (via de zogenaamde Aanwijzingen voor de regelgeving).'

Voermans stelt vrij onomwonden dat de coronawet, als hij wordt aangenomen, Nederland tot een dictatuur zal maken: 'De minister van VWS wordt zowat alleen kapitein van Nederland, voor een duur van drie maanden, die trouwens telkens met drie maanden kan worden verlengd in geval van een virusuitbraak. En het is de regering die beslist of en wanneer dit hele draconische noodstelsel inwerking treedt (en ook over de duur). Zelfs na zes maanden kan die beslissen dat een nieuwe periode van noodbestuur nodig is die weer drie maanden (met verlengingsmogelijkheid) zou kunnen gaan duren.'

Brandbrief

Waarom zijn de politieke leiders, in Nederland en andere landen, bezig om van de coronacrisis een permanente noodtoestand te maken? Waarom doen ze er niet alles aan om de samenleving weer terug te laten keren naar het echte normaal?

Aan het gevaar van het virus zelf kan het niet liggen. Er is al talloze malen op gewezen dat corona even gevaarlijk is als een [stevig griepvirus](#). Onderzoekers van naam en faam steunen deze conclusie. Dr. John Ioannidis, hoogleraar Ziektepreventie aan Stanford University, [wijst](#) erop dat de alarmistische modellen er totaal naast zaten en het sterftcijfer van corona vergelijkbaar is met de griep – voor mensen onder de 45 zelfs vrijwel nul.

Of neem de [brandbrief](#) van 81 Nederlandse artsen en medisch deskundigen die stellen dat ‘de coronamaatregelen meer schade aanrichten dan goed doen.’ De maatregelen, zoals ‘verplichte sociale distantie, (semi-)verplichte isolatie, hygiënemaatregelen en verplichte persoonlijke beschermingsmaatregelen” (lees mondkapjes), “schenden” volgens hen de “gezondheid en de rechten van de mens’.

‘Ten tijde van de piek en onzekerheid van de pandemie was dit wellicht nog verdedigbaar, maar voor het voortzetten van noodmaatregelen is onvoldoende wetenschappelijke basis, sterker nog er is wellicht meer bewijs tégen het gezondheid bevorderende effect van de huidige maatregelen dan er voor.’ Deze brief is inmiddels door [meer dan duizend](#) medische deskundigen in Nederland ondertekend.

Als corona geen killervirus is, waarom dan toch door op de ingeslagen weg? Ik beschouw het ‘nieuwe normaal’ vooral als een poging van de heersende elite, ondersteund door een minderheid van belangengroeperingen, om haar macht uit te breiden en te bestendigen. Daarbij is een combinatie in het spel van ideologische overtuigingen, zucht naar roem en macht en ordinaire financiële belangen.

Dwangarbeid

Diverse ideologische bewegingen krijgen door het coronabeleid nieuwe kansen. Er is een radicale milieubeweging die streeft naar de-industrialisatie. Een gezondheidspolitie die mensen een sobere levensstijl wil opleggen. Een anti-

discriminatiebeweging die de vrijheid van meningsuiting aan banden wil leggen. Een socialistische beweging die afgedwongen solidariteit nastreeft.

Wat deze stromingen gemeen hebben is dat ze een wereld nastreven van gelijkheid – waarin ze zelf ‘gelijker’ zijn dan de rest. De coronacrisis biedt hiertoe volop mogelijkheden. Het nieuwe normaal maakt mensen afhankelijk van de staat, houdt ze klein, beperkt hun vrijheid, en duldt geen tegenspraak of onaangepast gedrag.

Voor onze politieke leiders ligt het belang van het ‘nieuwe normaal’ in de versterking van hun machtspositie. De ‘strijd’ tegen corona wordt vaak een ‘oorlog’ genoemd (volgens Angela Merkel was corona ‘[de grootste uitdaging van Duitsland sinds de tweede wereldoorlog](#)’), wat natuurlijk onzin is, maar de leiders goed van pas komt. Leiding geven aan een oorlog maakt ze immers belangrijk en geeft ze meer macht. (Vandaar de ‘War on Drugs’, ‘War on Poverty’, ‘War on Crime’)

Onderschat nooit de verleiding die oorlog biedt aan politici die zichzelf zien uitgroeien tot hoeders van de natie. Zoals de Amerikaanse schrijver Randolph Bourne schreef in 1918: *‘War is the health of the state*. Het brengt in de samenleving onweerstaanbare krachten in beweging die zorgen voor eensgezindheid, voor fanatieke samenwerking met de overheid, in het afdwingen van gehoorzaamheid van minderheidsgroepen en individuen die het massa-instinct missen. Oorlog ... bereikt voor een natie bijna alles dat de meest opgewonden politieke idealist zich zou kunnen wensen.’

Preventie levert voor machthebbers daarentegen niets op. Voor de rampen die *niet* gebeuren krijgen ze geen erkenning of goodwill. Niet voor niets was de Nederlandse overheid volkomen onvoorbereid op de coronacrisis, hoewel die al vele malen door deskundigen was aangekondigd.

Het ‘nieuwe normaal’ wordt ook in stand gehouden door partijen die er financieel garen bij spinnen. Banken die weer volgepropt worden met geld, multinationals die goedkoop geld kunnen lenen en steun krijgen voor hun aandelenkoersen, de farmaceutische industrie die vaccins kan verkopen, de Big Tech bedrijven die de vraag naar alles wat digitaal en online gebeurt explosief zien stijgen. Al deze partijen zijn er als de kippen bij om ‘in te spelen’ op het nieuwe normaal en de ‘kansen te benutten’. Morele afwegingen spelen daarbij geen rol.

Asociaal

Degenen onder ons die niet in angst leven en onze vrijheid als ons hoogste goed beschouwen, die niet gediend zijn van 1,5-meter-kantoren, mondkapjes, corona-apps, verplichte vaccinaties, die hun baan of bedrijf kwijt raken, depressief worden van halflege bioscoopzalen en halflege restaurants, en die echte contacten willen met onze ouders en kinderen in plaats van online gechat, moeten het 'nieuwe normaal' radicaal afwijzen en tot het bot bestrijden – juist en bovenal uit *morele* overtuiging.

Machthebbers zijn er goed in om vrijheid af te schilderen als asociaal, onverantwoordelijk en egoïstisch. Het is een oude truc: jaag de bevolking angst aan en schilder de minderheid die niet bang wordt af als een gevaar voor de samenleving. De politici, ambtenaren en de technocraten waar ze op leunen zijn uiteraard volkomen belangeloos en hebben het beste met ons voor.

En het is waar – vrijheid is geen 'gelijkheid'. Geen uniformiteit. Juist om die reden is vrijheid sociaal. De wens om vrij te zijn impliceert respect voor de vrijheid van anderen en daarmee voor het anders-zijn van anderen. Wie vrijheid liefheeft, omarmt diversiteit en tolerantie. Wie vrijheid hoog in het vandaal heeft staan, is bereid om verantwoordelijkheid te nemen. Wie vrijheid nastreeft, is aangewezen op vrijwillige samenwerking met anderen. Dat heeft niets met egoïsme te maken.

En uiteindelijk 'werkt' vrijheid ook beter dan macht. Veel mensen geloven (nog steeds) dat we een 'sterke leider' nodig hebben, of 'experts', om ons leven in goede banen te leiden en ons te behoeden voor chaos. Dit is een illusie, zoals de geschiedenis al vaak genoeg heeft laten zien.

Het geloof in de zegeningen van centrale planning gaat voorbij aan het feit dat, zoals de Oostenrijkse econoom Friedrich Hayek als geen ander heeft betoogd, kennis en informatie verspreid zijn over de bevolking. Geen enkele centrale planner of 'expert' beschikt over meer dan een fractie van de kennis en informatie die er in een samenleving aanwezig is. Decentralisatie daarentegen leidt ertoe dat de enorme hoeveelheid kennis die op individueel niveau aanwezig is, wordt 'meegenomen' in de keuzes en besluiten die worden genomen.

Bureaucratie

De coronamaatregelen zijn het perfecte voorbeeld van top-down besluiten door een beperkte groep experts op basis van beperkte kennis, die onder dwang aan de hele bevolking zijn opgelegd. We weten niet hoe het zou zijn gegaan als mensen 'op de werkvloer' zelf de verantwoordelijk hadden gehad om maatregelen te nemen die zij het beste vonden passen bij de situatie, maar ik denk zomaar dat er minder ouderen zouden zijn overleden in verpleeghuizen en er minder eenzaamheid en depressie en betere zorg zou zijn geweest voor niet-coronapatiënten.

Decentralisatie betekent ook dat de mensen die de beslissingen nemen directe verantwoordelijkheid dragen en op hun besluiten kunnen worden aangesproken. Dat is de enige manier om de menselijke maat in de samenleving terug te brengen en de bureaucratie terug te dringen.

Vooralsnog is deze boodschap niet besteed aan onze leiders en de groeperingen die om hen heen hangen en dromen van een samenleving die zij hun wil kunnen opleggen. De wereld stevent keihard af op Robocops, drones, vaccinatiepaspoorten, corona-apps, camera's en *crowd control*. Het is aan een ieder van ons om keihard op de rem te trappen en tot in iedere vezel voor onze vrijheid te vechten. Terug naar het oude normaal.

We moeten niet opgeven. Al moet het 80 jaar duren.